

Miep Diekmann *Marijn bij de Lorredraaiers*

spanning en avontuur

Een gevaarlijke liefde
in de slaventijd

Marijn bij de Lorredraaiers

Een gevaarlijke liefde in de slaventijd

Daarna gaat het verhaal over wat zich allemaal afspeelt op het schip, maar je leest niets meer over Oeba of Knikkertje. Wel dat Marijn af en toe nog aan hen denkt.

Als het schip een tussenstop maakt, gaan bijna alle bemanningsleden aan land om water in te nemen en eten te zoeken. Marijn gaat zwemmen en wordt dan ontvoerd. Hij komt op een eiland terecht waar niemand hem kan vinden. Hij moet van Don Félippe, de baas van het eiland, cijferlijsten invullen. Maar na twee dagen mag hij ook daar chirurgijn zijn. De slaven van Don Félippe worden goed verzorgd door Marijn, dus er is al snel niet veel werk meer te doen.

Maar Marijn mag niet weg van Don Félippe. Die vindt dat Marijn maar moet trouwen met zijn dochter en dan voor altijd op het eiland blijven. Marijn wil dat absoluut niet, want hij is verliefd geworden op Knikkertje en wil terug naar huis.

Al snel kan hij ontsnappen met de hulp van Jacob Pietersz., die illegaal slaven uit Afrika haalt en ze dan weer verkoopt aan plantagehouders. De mensen die dit werk doen, zonder toestemming van de Westindische Compagnie, worden lorredraaiers genoemd. Marijn is op dit schip ook chirurgijn.

Na een reis naar Afrika laat Pietersz. Marijn weer vrij. Als Marijn dan weer in Curaçao komt hoort hij dat Knikkertje verdwenen is. Hij gaat haar zoeken. Ooit hadden de ouders van Marijn beloofd om Knikkertje later de vrijheid te schenken. En Marijn wil deze belofte houden.

Hij komt erachter dat Knikkertje door mensen uit Willemstad ontvoerd is en illegaal verkocht. Met behulp van Floris, de vriend van Oeba, en oud klasgenoot van Marijn, komen ze achter de bestemming van het schip waarop ze als handel is meegegaan. Marijn wordt door Jacob Pietersz naar het eiland gebracht waar Knikkertje moet zijn. Als de bemanning merkt dat hij wel erg vriendelijk tegen slaven is, vinden ze dat onbegrijpelijk. Zo vriendschappelijk ga je toch niet met slaven?

Op Berbice vindt hij Knikkertje, die inmiddels kreupel is gemaakt, omdat ze probeerde te vluchten. Ze heeft de 'gewone' straf daarvoor gekregen, het

doorsnijden van de pees in de hiel, zodat ze nooit meer goed kan lopen. Verder heeft ze ongewild een kind, van haar meester. Ze is slecht behandeld door hem, omdat ze zo eigenwijs was en niet met hem wilde slapen; ze kon lezen, en ze gaf een mening.

Marijn koopt haar, zodat ze weer samen komen. Op de terugreis naar Curaçao is er een gevecht aan boord van het schip. Hoe dat afloopt ga ik niet verklappen. Dan moet je zelf het boek maar gaan lezen en weet je wat er met Knikkertje gebeurt.

Waardering

Het eerste hoofdstuk spreekt mij helemaal niet aan en ik ploeg mij er dan ook doorheen. Ik begrijp nog niets van het verhaal, maar toch moet ik het doorlezen. Na een paar hoofdstukken bemerk ik, dat het verhaal leuker wordt en ik het beter ga begrijpen.

Het heeft zich allemaal een paar eeuwen geleden afgespeeld, toen de slaven werkten voor de blanken, die enorm neerkeken op die slaven. Nu zou dat helemaal niet meer kunnen. Ik vind het bijna ongelooflijk dat de pezen van Knikkertje doorgesneden worden als straf. Als ik dat vergelijk met nu, is zoiets voor mij onbegrijpelijk.

Ik vond het best wel moeilijk om al die namen te onthouden van de Compagnie of van de chirurgijnen. Maar hoe verder je in het boek leest, des te makkelijker dat wordt. Achterin het boek staat de uitleg van woorden die in het boek gebruikt worden. Daarvan heb ik bijna geen gebruik gemaakt, omdat ik dat pas ontdekte toen ik het boek bijna uit had. De tekeningen in het boek hebben voor mij geen meerwaarde, maar wel de topografische kaart die voor in het boek zit. Zo kon ik goed de vaarroute volgen.

Ik zal het boek niet aanraden voor jongeren van mijn leeftijd, daarvoor is de loop van het verhaal toch te eenvoudig. Jongeren van bijvoorbeeld 13 of 14 jaar oud zullen het waarschijnlijk wel heel mooi en spannend vinden.

Hinka Hoekstra

16 jaar, 5 vwo Petrus Canisius College

Uitgegeven door Leopold (Amsterdam).

Tekeningen: Dick de Wilde.